

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
1 У. 15833/16
15.06.2018. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Вукашиновић, председника већа, Весне Даниловић и Јелице Пајовић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Бјелановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., ..., поднетој против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинско правне послове, ради поништаја решења број: 46-00-01034/2015-13 од 05.10.2016. године, уз учешће заинтересованог лица Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, Немањина 22-26, у правној ствари враћања одузете имовине, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа, одржаној дана 15.06.2018. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора.

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужиља А.А. из ..., ..., да заинтересованом лицу Републици Србији, надокнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбија се као неоснована жалба тужиље изјављена против решења Агенције за реституцију Републике Србије, Подручне јединице Београд, број: 46-018937/2014 од 15.05.2015. године. Наведеним решењем првостепеног органа одбија се у целости захтев А.А. из ..., за враћање одузете имовине односно обештећење и то идеалног дела од 500/4299 градског грађевинског земљишта на кат.парц.бр. ..., ЗКУЛ ... КО ..., по старом премери, као неоснован.

У тужби поднетој Управном суду дана 14.11.2016. године, тужиља оспорава законитост решења туженог органа, са свих законом прописаних разлога, указујући да је акт туженог директно противан Уставу Републике Србије и противан праву тужиље на мирно уживање имовине које је зајемчено одредбом члана 58. Устава РС, односно одредбом 1. Протокола 1. Европске конвенције о заштити основних људских права и слобода. Даље наводи да је поступак спроведен и окончан пред СО Чукарица у предмету VII-01 број 463-169/77 од 31.08.1977. године, које не представља акт одузимања својине. Указује да је својина стварно право на непокретности које у

себи садржи атрибуте права коришћења, права употребе и права располагања, те да је наведеним решењем извршено изузимање из поседа ранијих власника уз плаћање накнаде неизграђеног грађевинског земљишта. Следом изнетог, произлази да је власништво већ одузето актом о подржављењу надлежног државног органа, а да предметно решење СО Чукарица представља само правни основ да се изузме једно од својинских овлашћења (а не својина) на предметном неизграђеном грађевинском земљишту. Тумачи категорију ранијих власника, односно носилаца права својине који то више нису, већ представљају категорију “ранијих власника”, којима је својина као стварно право на непокретностима одузета актом надлежног државног органа, без икакве накнаде – национализацијом. Указује да се право својине јемчи као основно људско право и да исто може бити одузето или ограничено само у јавном интересу утврђеном на основу закона. У наведеном поступку не постоји доказ да је тзв. “експропријатор”, односно условно речено “вршилац изузимања из поседа ранијих власника” неизграђеног грађевинског земљишта исплатио било какву накнаду за ово земљиште. Са изнетих и других тужбом образложених разлога предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи, а туженог обавезе да тужиљи накнади трошкове поступка у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима из тужбом оспореног решења са предлогом да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице у одговору на тужбу од 08.12.2016. године оспорава тужбу и тужбени захтев у целости, указујући да прихвата образложење дато у оспореном решењу. Предлаже да суд тужбу одбије као неосновану, а тужиљу обавезе да заинтересованом лицу надокнади трошкове управног спора по АТ у износу од 16.500,00 динара за састав одговора на тужбу.

Управни суд је, у присуству тужиље, а у одсуству уредно позваних туженог и заинтересованог лица, одржао усмену јавну расправу дана 12.06.2018. године, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), којом је прописано да је расправа обавезна ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима.

У својој речи на усменој јавној расправи, тужиља је остала при наводима тужбе и предлогу да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи. Трошкове тражи како је определила у тужби.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из стања у списима и према разлозима из тужбом оспореног решења произлази да је тужиља поднела првостепеном органу захтев за враћање одузете имовине односно обештећење, и то 500/4299 идеалног дела градског грађевинског

земљишта на катастарској парцели ..., ЗКУЛ ... КО ... по старом премеру, а које земљиште је изузето из поседа тужиле на основу правноснажног решења Извршног савета СО Чукарица број 463-169/77 од 31.08.1978. године, којим се изузима из поседа, уз плаћање накнаде, неизграђено грађевинско земљиште у корист општине Чукарица, а за потребе Завода за изградњу града Београда и то кат.парц.бр. ... старог премера, односно ..., ... новог премера КО ... и то А.А. идеални део од 500/4299, Б.Б. идеални део од 500/4299 и В.В. идеални део од 1114/4299, а на основу Закона о грађевинском земљишту, ради изградње стамбеног насеља "...".

Увидом у допис Одељења за имовинско-правне и стамбене послове ГО Чукарица број 463-1633/2014 од 17.12.2014. године, утврђено је да се тај орган изјаснио да је решењем Извршног савета СО Чукарица број 463-169/77 од 31.08.1978. године изузето из поседа уз плаћање накнаде неизграђено грађевинско земљиште у корист општине Чукарица, а за потребе Завода за изградњу града Београда и то кат.парц.бр. ... старог премера, односно ... и ... новог премера у КО ..., А.А. са идеалним делом од 500/4299, Б.Б. са идеалним делом од 500/4299 и В.В. са идеалним делом од 1114/4299, те да је решењем Првог основног суда у Београду П1.../11 од 15.02.2012. године одбачен предлог предлагача А.А., Б.Б. и Г.Г. ради одређивање накнаде за изузето грађевинско земљиште на кат.парц.бр. ... старог премера, а да је решењем Вишег суда у Ужицу Гж.../2013 од 25.09.2013. године потврђено решење Првог основног суда у Београду и одбачена жалба предлагача.

Увидом у правноснажно решење Првог основног суда у Београду посл. број ЗП1-409/11 од 15.02.2012. године, утврђено је да је тим решењем одбачен предлог предлагача А.А., Б.Б. и Г.Г. ради одређивање накнаде за изузетео грађевинско земљиште на кат.парц.бр. ... старог премера, односно кат.парц.бр. ... и ... новог премера све КО ..., раније власништво А.А., Б.Б. и В.В. са наведеним идеалним уделима, будући да је утврђено да се ради о правоснажно пресуђеној ствари, с обзиром на то да је правноснажним решењем Другог општинског суда у Београду Р.бр.../81 од 01.07.1982. године, а које је потврђено решењем Окружног суда у Београду Гж.../82 од 07.10.1982. године, одређена накнада ранијим корисницима изузетог земљишта по правноснажном решењу Извршног савета СО Чукарица број 463-.../77 од 31.08.1978. године, и то да је одређена накнада у новцу предлагачима за изузето земљиште и за уништене биљне културе и то А.А. на име накнаде за изузето земљиште за сукориснички удео од 500/4299 износ од 30.540,00 динара, а на име накнаде за уништене биљне културе износ од 28.085,00 динара, затим В.В. на име накнаде за изузето земљиште за сукориснички удео од 1114/4299 износ од 79.383,64 динара, а на име накнаде за уништене биљне културе износ од 62.577,76 динара, и Б.Б. на име накнаде за изузето земљиште за сукориснички удео од 500/4299 износ од 35.630,00 динара, а на име накнаде за уништене биљне културе износ од 28.085,00 динара. Увидом у правноснажно решење Вишег суда у Ужицу Гж.755/2013 од 25.09.2013. године, утврђено је да је тим решењем потврђено решење Првог основног суда у Београду П1-.../11 од 15.02.2012. године.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени орган је одбио захтев тужиле као неоснован, а оценом навода жалбе, тужени орган је нашао да је одлука првостепеног органа правилна и на закону заснована. Наиме, одредбом члана

2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да се право на враћање имовине по одредбама тог закона може остварити за имовину одузету применом прописа који су таксативно наведени у тач. 1 до 41. тог члана. Одредбом члана 6. став 3. истог закона, прописано је да бивши власник нема право на враћање имовине, односно обештећење, у складу са тим законом за имовину одузету на основу прописа о експропријацији који су се примењивали после 15.02.1968. године, за коју је одређена накнада у новцу или другим стварима или правима.

Имајући у виду да је предметно земљиште изузето из поседа бивших власника решењем Извршног савета СО Чукарица од 31.08.1978. године, а које решење је донето применом Закона о грађевинском земљишту ("Службени гласник РС", бр.32/75), те да је за изузето земљиште одређена новчана накнада, то је тужени орган нашао да је првостепени орган правилно поступио када је одбио захтев тужиље као неоснован.

Одредбама члана 6. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу ("Сл. гласник РС", бр.ј 72/11), прописано је да се одредбе овог закона примењују и на имовину која је конфискована после 9. марта 1945. године, под условом да је бивши власник рехабилитован до дана ступања на снагу овог закона, или буде рехабилитован на основу захтева за рехабилитацију из члана 42. став 6. овог закона, у складу са посебним законом (став 1.); да бивши власник има право на враћање имовине, односно обештећење, у складу са овим законом за имовину одузету на основу прописа о експропријацији који су се примењивали до 15. фебруара 1968. године, ако бившем власнику на име накнаде за експроприсану имовину није уступљена друга непокретност у својину, станарско право или други облик најшире правне власти (став 2.); да бивши власник нема право на враћање имовине, односно обештећење, у складу са овим законом за имовину одузету на основу прописа о експропријацији који су се примењивали после 15. фебруара 1968. године, за коју је одређена накнада у новцу или другим стварима или правима (став 3).

Имајући у виду наведено чињенично и правно стање ствари, правилно је, по оцени Управног суда, оспореним решењем одбијена жалба тужиље будући да је, у поступку који је претходио доношењу оспореног решења, правилно утврђено да је за одузету имовину исплаћена накнада, што је констатовано увидом у решење Првог основног суда у Београду ЗП1-.../11 од 15.02.2012. године, у чијем образложењу се наводи да правоснажним решењем Другог општинског суда у Београду Р.бр.../81 од 01.07.1982. године одређена новчана накнада за предметно земљиште..

На основу изнетог, по оцени суда, нису испуњени услови за враћање земљишта, применом одредби Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Суд је ценио све наводе тужбе, али исти нису од утицаја на другачију одлуку, јер је исте као наводе жалбе ценио тужени орган и за своју одлуку дао јасне, аргументоване и на закону засноване разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на њен успех у овој управној ствари, па је, применом одредаба члана 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези члана 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...55/14), чије се одредбе у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

Одлучујући о захтеву заинтересованог лица Републике Србије за накнаду трошкова спора, на основу чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и чл. 153. став 1. у вези са чл. 162. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11...55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је захтев основан, у износу од 16.500,00 динара за састав одговора на тужбу, применом тар. бр. 43. став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", број 121/12), у вези са чл. 10. став 1. и 53. став 2. Закона о правобранилаштву ("Службени гласник РС", број 55/14), те је одлучио као у ставу III диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 15.06.2018. године, 1 У. 15833/16

Записничар
Снежана Бјелановић, с.р.

Председник већа – судија
Јасминка Вукашиновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић